

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

06 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ursache Petru,

Judecători – Timofti Vladimir, Alerguș Constantin

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpata Maleatina Victoria și de către avocatul Eni Artiom în numele inculpatei Maleatina Victoria, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Strășeni din 14 iulie 2016 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2017, în cauza penală privind-o pe

Maleatina Victoria XXXXX, născută la xxxxx, originară din xxxxx și domiciliată în xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 04.03.2016 – 14.07.2016 (prima instanță);
2. 18.08.2016 – 31.01.2017 (instanța de apel);
3. 18.10.2017 – 06.12.2017 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 14 iulie 2016, Maleatina Victoria a fost recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 12 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar pentru femei de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Maleatina Victoria, la data de 08.01.2016, aproximativ la ora 19:00, aflându-se la domiciliul său situat în s. Căpriană, r-ul Strășeni, unde locuiește cu tatăl său vitreg Bărbos Ivan, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționând intenționat, cu scopul cauzării leziunilor corporale grave, în timpul unei certii apărute spontan pe fonul consumului de alcool, i-a aplicat acestuia o lovitură cu un cuțit de bucătărie în regiunea coapsei drepte, cauzându-i o plagă tăiată – înțepată a coapsei drepte cu lezarea venei femurale pe dreapta, care potrivit concluziilor raportului de expertiză medico – legală nr. 9 din 18.01.2016 se califică ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, iar în rezultatul șocului hemoragie ca consecințe a plăgii, Bărbos Ivan a decedat.

Instanța de fond a încadrat în drept acțiunile inculpatei în baza prevederilor art. 151 al. (4) Cod penal, după semnele calificative – *„vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață, care a provocat decesul victimei.”*

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către:

3.1 Inculpata Maleatina Victoria, solicitând casarea sentinței, cu aplicarea în privința sa a prevederilor art. 36 Cod penal - legitima apărare și aplicarea unei pedepse mai blânde, non – privative de libertate.

În motivarea apelului înaintat, a declarat că martorii au dat declarații false, fiind supuși amenințărilor. Totodată, din declarațiile acestora rezultă cert că Bărbos Ivan de multe ori o supunea agresiunilor. Faptul că a avut loc legitima apărare, și nu infracțiunea prevăzută de art. 151 al. (4) lit. b) Cod penal, este dovedit și de raportul de expertiză medico-legală nr. 34 din 05.02.2016, potrivit căruia la ea s-au depistat leziuni corporale în formă de echimoze a cutiei toracice, a membrilor, care duc la dereglarea sănătății până la 6 zile și se califică ca vătămări corporale neînsemnate.

A mai indicat că conform expertizei medico – legale nr. 48 din 18.02.2016 sângele cet. Bărbos Ivan se referă la grupa Abeta/A(II)/, cu antigenul asociat „H”, în spălăturile pe fire de tifon de pe cuțit s-a depistat sânge de origine umană. La determinarea apartenenței de grup a acestui sânge, în spălăturile examinate s-au constatat antigenii „A” și „H”, ce presupune proveniența lui de la persoană cu grupa Abeta/A(II)/, cu antigenul asociat „H”, cum ar fi în cazul dat de la cet. Bărbos Ivan. În spălătura pe fire de tifon de pe suprafața mânerului, urme de sudoare nu s-a depistat. Astfel, a indicat că prin aceste concluzii se probează faptul că declarațiile martorilor sunt false, fiindcă să fi fost veridice erau să se depisteze pe mâner urmele sale și a martorului.

A recunoscut că face abuz de băuturi alcoolice, conflictul dintre ea și partea vătămată a apărut spontan, ea nu a reușit să înțeleagă ce se întâmplă, ea l-a împins pe agresor pentru a scăpa din strânsoarea lui.

A considerat că instanța de judecată urma să atragă atenția la faptul că nu a fost dovedită intenția ei de a comite infracțiunea. Ea se afla în legitimă apărare, fără a avea intenția de a aplica careva leziuni sau a provoca dureri. A regretat cele întâmplate și modul de viață pe care l-a dus. Nu a putut recunoaște faptul că a aplicat o lovitură cu cuțitul, deoarece aceasta nu este adevărat, dânsa a fost victima unei situații periculoase pentru viața ei. Era de părerea că instanța de fond a interpretat eronat acțiunile ei, fără a ține cont de circumstanțele veridice și relevante ale cauzei.

3.2 Avocatul Panuș Liliana în numele inculpatei Maleatina Victoria, solicitând casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie încetat procesul penal în privința inculpatei Maleatina Victoria, deoarece ultima a acționat

în stricta componentă a legitimei apărări, iar aceasta înlătură caracterul penal al faptei.

În motivarea apelului declarat, a indicat că acțiunile inculpatei au fost săvârșite în strictă concordanță și în limitele de legitimă apărare prevăzute de art. 36 Cod penal, or, dacă victima Bărbos Ivan nu avea să se năpustească fără careva temei asupra inculpatei ca din nou să o lovească, nu s-ar fi întâmplat incidentul. Prin comportamentul agresiv al victimei, atitudinea ultimului față de inculpată și membrii familiei lui, s-a cauzat finalul tragic dat.

A indicat că atât martorii acuzării, cât și a apărării: Diacova Tatiana, Diacova Svetlana, Lăcustă Valentina, Grăjdeanu Veaceslav și Diacova Irina, care permanent s-a aflat cu tatăl ei, 1-au descris pe Bărbos Ivan ca o persoană agresivă, dezechilibrată, au explicat instanței cine a fost ca persoană victima, agresivitatea lui, starea permanentă de beție, că nu lucra nicăieri și nu întreținea fiicele sale minore, le agresa și le alunga din casă, că victima se menținea datorită familiei lui Maleatina Victoria cu hrana, traiul, etc.

Avocatul a invocat că urma să se țină cont de atitudinea organelor de drept, care deși au primit verbal plângerile lui Maleatina Victoria, nu au întreprins careva măsuri.

A solicitat să fie interpretate acțiunile inculpatei ca acțiuni săvârșite pentru a respinge un atac direct din partea lui Bărbos Ivan, folosind cuțitul, atac imediat, material și real, îndreptat împotriva sa, a altor persoane și care au pus în pericol grav inculpata și drepturile ei.

A mai indicat că declarațiile martorilor acuzării Cioara Constantin, Cioara Tudor și Sîcu Parascovia sunt declarații care pot fi puse la îndoială, deoarece sunt rudele victimei, tot timpul au pretins la casa lui Maleatina Victoria, după incident au și jefuit-o, pe cauza dată este intentat dosar penal, au dat asemenea declarații doar ca să se răsplătească pe Victoria.

Mai mult, a considerat că vinovăția inculpatei nu a fost dovedită.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2017, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate, cu menținerea sentinței în cauză fără modificări.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat că verificând prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, probele administrate a constatat că prima instanță a stabilit corect situația de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatei încadrarea juridică corespunzătoare, și anume comiterea de către Maleatina Victoria a infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal – vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață, care a provocat decesul victimei.

Instanța de apel a apreciat declarațiile martorilor apărării ca fiind probe indirecte pe motiv că martorii dați nu au văzut cele întâmplate, relatând doar că inculpata și victima se aflau în relații ostile din cauza casei în care locuiau și nici

de cum nu infirmă vinovăția inculpatei în comiterea fetei încriminate și nici de cum nu demonstrează că inculpata era în stare de legitimă apărare.

La fel, instanța de apel a atestat că declarațiile inculpatei se combat prin totalitatea de probe și anume: declarațiile succesorei părții vătămate, declarațiile martorilor și probele scrise cercetate în ședința de judecată, probe ce coroborează între ele, careva divergențe între ele ce ar trezi dubii ne fiind reținute, demonstrează incontestabil vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii.

Mai mult, instanța de apel a menționat că în acțiunile inculpatei nu sunt întrunite condițiile legitimei apărări, indicând că legitima apărare este atunci când se săvârșește fapta pentru a respinge un atac direct, imediat, material și real, îndreptat împotriva sa, a altei persoane sau împotriva unui interes public și care pune în pericol grav persoana sau drepturile celui atacat ori interesul public, iar din declarațiile inculpatei, aceasta neagă faptul că a săvârșit fapta imputată, declarând că nu este vinovată, ea nu a luat cuțitul și nu l-a înțepat, tăiat, lovit pe Barbos Ivan, afirmând că ultimul s-ar fi tăiat singur, la fel a indicat că acțiunile inculpatei nu au fost proporționale cu gravitatea atacului, or conform raportului de expertiză medico – legală nr. 9 din 18.01.2016, lui Barbos Ivan i s-au aplicat vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, iar potrivit raportului de expertiză medico – legală nr. 34 din 05.02.2016, lui Maleatina Victoria i s-au aplicat vătămări corporale neînsemnate, astfel diferența dintre gravitatea leziunilor depistate și gravitatea atacului sunt disproporționale, mai mult partea vătămată asupra sa careva obiecte sau arme pentru a crea un risc real asupra vieții sau sănătății inculpatei nu avea.

Instanța de apel a reținut și faptul că inculpata după ce i-a aplicat lovitura cu cuțitul victimei, nu i-a acordat primul ajutor, nu a telefonat la salvare, la poliție ci a telefonat-o pe bunica sa.

Instanța de apel, a apreciat critic afirmațiile apărării precum că partea vătămată era permanent agresiv cu inculpata pe motiv că la materialele dosarului nu se regăsesc careva probe ce ar proba careva cazuri de violență față de inculpată din partea victimei.

Mai mult, instanța de apel a indicat că circumstanțele expuse de inculpată precum că victima avea un comportament agresiv și provocator, fapt ce a dus la inițierea conflictului, nu pot fi considerate ca circumstanțe care au provocat acțiunile criminale ale inculpatei de a respinge un atac direct, imediat și real, întrucât între inculpată și victimă această stare de conflict a fost permanent fapt ce rezultă din declarațiile inculpatei.

Instanța de apel a constatat că prima instanță a stabilit corect că inculpata nu a fost supusă unui atac iminent, direct, material și real, deoarece martorii Cioară Tudor și Grăjdeanu Veaceslav, aflându-se în locul apropiat conflictului, au declarat că nu au auzit careva strigăte sau certuri.

Totodată, instanța de apel a indicat că medicul – legist Gherman Liviu, a declarat că „plaga înțepată arată că cuțitul a fost fixat, se exclude posibilitatea accidentării la cădere”.

Cât ține de argumentul invocat de inculpată precum că declarațiile martorilor Cioară Constantin și Cioară Tudor urmează a fi apreciate critic deoarece sunt persoane cointeresate, instanța de apel le-a respins pe motiv că a constatat că declarațiile acestor martori nu poartă un caracter contradictoriu, ei permanent au dat aceleași declarații, nu sunt dubioase.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

6.1 Inculpata Maleatina Victoria neinvocând nici un temei de drept prevăzut de art. 427 Cod de procedură penală, solicită să fie trimisă cauza la rejudecare și indică următoarele argumente:

- martorii au dat declarații false, fiindcă au fost influențați de Cioară Constantin, să fi fost veridice erau să se depisteze pe mânerul cuțitului urmele sale și a martorului Cioară Tudor;

- Cioară Constantin la fel a dat declarații false, el fiind cointeresat, pe motiv că ea era ca parte vătămată într-un proces penal deschis pe numele lui Cioară Constantin, după ce a fost luată sub strajă, Cioară Constantin a intrat în casă la ea și a jefuit-o, în acea cauză penală la fel a dat declarații false, precum că lui i-a permis să intre în casa mătușa sa Valentina, pe când nu există astfel de persoană și nimeni nu a controlat declarațiile lui;

- instanța nu a luat în considerație că a fost supusă mult timp agresiunii din partea lui Barbos Ivan, acest fapt fiind demonstrat și prin expertiza medico – legală.

- în ședințele de judecată a dat declarații veridice, precum că în urma unei cerți inițiate de către Barbos Ivan, ea fiind bătută de el, l-a împins cu piciorul și el a căzut, a avut intenția doar să scape din mâinile lui Barbos Ivan și nici cum să îi aplice lovituri cu un oarecare cuțit, dorind să îi aplice vreo lovitură cu cuțitul era să o aplice după ce Barbos Ivan era jos, dar nu a avut această intenție și nici nu a făcut-o;

- instanța a calificat declarațiile ei ca o încercare de a evita pedeapsa penală, ne indicând prin ce se dovedește vinovăția ei și care a fost intenția;

- în acel moment era într-o stare de neputință și încerca să se apere de atac;

- fiind chemat în ședința de judecată, expertul a declarat că era posibil ca Barbos Ivan în timp ce se lupta cu ea putea să-și aplice singur lovitura;

- fiind în stare de șoc după ce a primit lovituri în față și de la Cioară Constantin, a sunat – o pe sora sa care i-a spus să lege piciorul mai sus de rană cu o curea, apropiindu-se de Barbos Ivan și încercând să lege piciorul cu cureaua, Cioară Constantin a împins-o și l-a scos afară pe Barbos Ivan unde la legat însă slab cu o cârpă în rezultatul căruia Barbos Ivan a decedat;

- când a fost agresată anterior de Barbos Ivan, fiindu-i spart capul cu toporul, ea apelând la 902, i-a fost comunicat că nu au mașină și nu se pot deplasa, a

solicitat poliția în mai multe cazuri însă nimeni nu a făcut nimic, mai mult polițistul de sector era la curent că este supusă agresiunii din partea lui Barbos Ivan, ea fiind reținută, polițistul de sector i-a luat telefonul și a șters toate apelurile anterioare și nici nu a venit în ședințele de judecată fiind chemat;

6.2 Avocatul Eni Artiom în numele inculpatei Maleatina Victoria, indicând temeiurile de recurs din art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12), 16) Cod de procedură penală, solicitând casarea totală a deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, invocând:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- nu au fost întrunite elementele infracțiunii;

- faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

- norma de drept aplicată în hotărîrea atacată contravine unei hotărîri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție

- instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate de către apărare;

- instanța de apel nu a înlăturat dubiile în probarea învinuirii și anume cele legate de elementele infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal;

- instanța de apel nu numai că nu a descris faptele considerate ca fiind dovedite, dar a dat o încadrare juridică absolut greșită și contrară stărilor de fapt în care s-a produs infracțiunea;

- din cuprinsul deciziei recurate nu rezultă o efectuare a unei calificări juridice a faptelor reținute în rechizitoriu;

- instanța de apel eronat a stabilit faptele referitoare la existența elementelor constitutive a infracțiunii, or potrivit probatoriului care nu a fost luat în considerare de instanță, inculpata nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, nu a prevăzut urmările prejudiciabile și nu dorea să survină consecințele date;

- inculpata a declarat că nu are cunoștințe medicale și anatomice, nu îi este cunoscut că o lovitură de cuțit în picior care nu este organ vital ar putea provoca decesul persoanei;

- pentru a incrimina fapta conform art. 151 alin. (4) Cod penal, făptuitorul trebuie să acționeze cu intenție, acuzarea trebuia să probeze că inculpata ar fi în cunoștință că o lovitură cu cuțitul în picior care nu este organ vital poate să producă decesul persoanei;

- potrivit ansamblului de probe și fapte se relevă că acțiunile inculpatei poartă trăsăturile esențiale cu semnele lipirii de viață din imprudență, care se circumscrie în limitele legitimei apărări, care constituie o cauză care înlătură caracterul penal al faptei, mai mult acest argument a fost invocat și în apel, însă instanța de apel nu s-a expus asupra acestui aspect, faptul dat fiind contrar art. 6 CEDO;

7. La recursurile ordinare declarate de către inculpata Maleatina Victoria și de către avocatul Eni Artiom în numele inculpatei în conformitate cu prevederile art.

431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul în Secția reprezentare a învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, prin care a manifestat dezacordul cu recursul, motivând prin faptul că instanța de apel a constatat just circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corect a încadrat acțiunile făptuitoarei.

Mai mult, a indicat că recurenții î-și motivează contestațiile prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a materialului probatoriu nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursurile ordinare în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

8.1. Cu referire la recursul ordinar declarat de către inculpata Maleatina Victoria:

Colegiul penal lecturând textul recursului reține că, inculpata pledează asupra transmiterii cauzei la rejudecare, indicând că nu este vinovată, nu a săvârșit infracțiunea imputată ea doar s-a apărat, temei ce se raportează la prevederile pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, unde este stipulat că „hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii”.

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că lipsesc elementele infracțiunii, Colegiul penal o consideră ca neîntemeiată.

Colegiul penal reține, că instanța de apel verificând probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei metode de cercetare coroborată a probelor, ce au servit ca temei pentru soluționarea elementelor de fapt pe care se sprijină soluția de condamnare dispusă în cauză,

expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de vinovăție a inculpatei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal.

Colegiul penal, menționează că argumentul inculpatei precum că „martorii au dat declarații false, fiindcă au fost influențați de Cioară Constantin care la rândul său a dat la fel declarații false” a fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel asupra căruia s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsul asupra alegațiilor recurente (f.d. 160 vol. II), pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CEDO, hotărârea *Albert vs România* din 16.02.2010.

La fel, Colegiul penal califică argumentele inculpatei că „instanța a calificat declarațiile ei ca o încercare de a evita pedeapsa penală ne indicând prin ce se dovedește vinovăția sa și fiind chemat în ședința de judecată, expertul a declarat că era posibil ca Barbos Ivan în timp ce se lupta cu ea putea să-și aplice singur lovitura” ca declarații ce nu corespund realității pe motiv că instanța de apel a indicat în decizie (f.d. 144 – 150 v.II) prin care mijloace de probă și probe cercetate și verificate în ședință, se confirmă vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, iar expertul a indicat că „Formarea plăgii înțepate a fost efectuată cu putere, canalul de rănire are direcția de jos în sus, de la stânga spre dreapta, plaga înțepată arată că cuțitul a fost fixat, se exclude posibilitatea accidentării prin cădere”.

Mai mult, Colegiul penal indică că este declarativ argumentul inculpatei că instanța nu a luat în considerație faptul că a fost supusă mult timp agresiunii din partea lui Barbos Ivan, pe motiv că instanța de apel s-a expus în decizie (f.d. 157 v.II) și a luat în considerație acest argument indicând că a apreciat critic aceste afirmații pe motiv că nu este probat.

Cât ține de argumentul inculpatei că a fost într-o stare de neputință și încerca să se apere de atac, Colegiul penal constată că este declarativ, mai mult pe acest fapt s-a expus atât prima instanță în sentință (f.d. 71 – 72 v.II) cât și instanța de apel în decizie (f.d. 156 – 157 v.II), motivări ce sunt acceptate de instanța de recurs, mai mult, Colegiul penal indică că conform raportului de expertiză nr. 34 din 05.02.2016, la Maleatina Victoria s-au depistat leziuni corporale care se califică ca vătămări corporale neînsemnate, pe când la Barbos Ivan conform raportului de expertiză nr. 9 din 18.01.2016 s-au depistat leziuni corporale care se califică ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viață.

Astfel, instanța de recurs conchide că diferența dintre gravitatea leziunilor depistate la partea vătămată și inculpată este elocventă în vederea probării disproporționalității dintre gravitatea atacului și gravitatea acțiunilor lui Maleatina Victoria, ceea ce pe lângă alte circumstanțe contravine condițiilor care trebuie să îndeplinească persoana pentru a fi în legitimă apărare.

8.2. Cu referire la recursul ordinar declarat de către avocatul Eni Artiom în numele inculpatei Maleatina Victoria:

La caz, Colegiul penal reține că, recurentul indică ca temeiuri pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12), 16) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat supra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită și norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele – temeiurile de recurs invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că *„instanța de apel nu s-a pronunțat supra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței”*, Colegiul penal în urma verificării materialelor cauzei constată că acesta nu și-a găsit confirmarea, precum și alegațiile recurentului aduse în susținerea acestui temei, precum că instanța de apel nu numai că nu a descris faptele considerate ca fiind dovedite, dar a dat o încadrare juridică absolut greșită și contrară stărilor de fapt în care s-a produs infracțiunea, Colegiul penal atestă că nu se confirmă, sunt neîntemeiate și contravin materialelor cauzei, or după cum rezultă din decizia instanței de apel, sunt analizate circumstanțele în care a fost săvârșită fapta de către inculpată, mai mult, Colegiul penal indică că instanța de apel a menținut fapta din sentința primei instanțe ca dovedită corect (f.d. 156 v.II) care coroborează cu probele din cauza penală, ce nu poate fi apreciat ca o omisiune a instanței de apel, nefiind admisă de către instanța de apel nici o eroare de fapt sau de drept, deoarece circumstanțele analizate de instanța de apel au reieșit din cumulul de probe administrat, cercetat în prima instanță și verificat în instanța de apel, apreciat corect prin prisma art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, iar temeiuri de a interveni în decizia instanței de apel în această parte nu se identifică de instanța de recurs ordinar.

Ce ține de temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, în sensul că *„nu au fost întrunite elementele infracțiunii”* prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, Colegiul penal verificând probatoriul administrat în cauză, în sensul că inculpata nu a săvârșit infracțiunea imputată, iar probele nu coroborează între ele, o consideră ca neîntemeiată.

Colegiul penal, reține că argumentul avocatului precum că din decizia recurată nu rezultă efectuarea unei calificări juridice a faptelor reținute în rechizitoriu, instanța de recurs constată că prima instanță în sentință (f.d. 71 v.II) a efectuat calificarea juridică corectă a faptelor reținute în rechizitoriu, fapt menținut

și de către instanța de apel în decizie (f.d. 135 – 137 v.II), cât ține de argumentul precum că inculpata a declarat că nu are cunoștințe medicale și anatomice și nu îi este cunoscut că o lovitură cu cuțitul în picior ar putea provoca decesul persoanei, Colegiul penal, reține că este un argument declarativ ce are ca scop exonerarea inculpatei de pedeapsa penală pentru infracțiunea săvârșită, fiind cunoscut că piciorul are vene și oricare înțepare cu cuțitul duce la excoriații și pierdere de sânge, la fel, instanța de recurs atrage atenția la remarca instanței de apel că după lovitura aplicată, inculpata nu i-a acordat primul ajutor, nu a telefonat la salvare, la poliție ci a telefonat-o pe bunica sa. Se mai indică că infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (4) Cod penal este o infracțiune cu două forme de vinovăție, conform art. 19 Cod penal, cuprinzând imprudența față de decesul victimei.

Cât ține de temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, în sensul că „faptei săvârșite i sa dat o încadrare juridică greșită”, Colegiul penal punctează că reprezintă o interpretare subiectivă a recurentului ce nu poate fi acceptată, or atât prima instanță cât și instanța de apel corect s-au expus în privința acestui fapt, iar în decizia instanței de apel a fost combătut acest argument (f.d. 156 – 157 v. II) motivare ce este în coroborare cu circumstanțele constatate în prezenta cauza penală în baza cumulului de probe cercetate de prima instanță și verificată de instanța de apel, ce se acceptă și de instanța de recurs ordinar, astfel, rezultă că fapta inculpatei a fost încadrată juridic corect în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, or în acțiunile inculpatei au fost întrunite anume elementele acestei infracțiuni, iar pedeapsa aplicată este echitabilă și în limitele sancțiunii Legii penale.

Referitor la argumentele apărării că instanța de apel eronat a stabilit faptele referitoare la existența elementelor constitutive a infracțiunii, inculpata nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, nu a prevăzut urmările prejudiciabile și nu dorea să survină consecințele date, Colegiul penal indică că conform raportului de expertiză psihico – legală ambulatorie (f.d. 87 – 90 v.I), „Maleatina Victoria de maladii psihice cronice nu suferă, la momentul comiterii infracțiunii, ea careva dereglări psihice de intensitate psihotică nu a evidențiat, se afla doar în stare de ebrietate alcoolică simplă, care nu o priva însă de capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale, putea acționa cu discernământ.”, la fel instanța de recurs indică că instanța de apel în decizia sa (f.d. 155 – 156 v.II), corect și motivat și a stabilit existența elementelor constitutive ale infracțiunii, constatând la fel că nu sunt întrunite condițiile legitimei apărări.

La fel, Colegiul penal indică că argumentul avocatului precum că acțiunile inculpatei poartă trăsăturile esențiale cu semnele lipirii de viață din imprudență, care se circumscrie în limitele legitimei apărări, și că pe acest argument instanța de apel nu s-a pronunțat, faptul fiind contrar art. 6 CEDO, se califica ca neîntemeiat și care nu corespunde realității, pe motiv că instanța de apel s-a expus pe aceste motive în decizie (f.d. 156 – 160 v.II) și-a argumentat poziția (vezi pct. 5 din prezenta decizie) indicând că nu sunt prezente condițiile legitimei apărări, motivare

care este susținută și de instanța de recurs ordinar, astfel ne fiind încălcate prevederile art. 6 CEDO.

Cât ține de temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 16) Cod de procedură penală, în sensul că „norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție” Colegiul penal indică că este declarativ, fără a fi stipulat în recurs la care hotărâre a Curții Supreme de Justiție date anterior contravine norma de drept aplicată.

Pentru aceste motive, Colegiul penal va respinge, ca nefondate, alegațiile apărătorului, și reiterează că invocarea unor pretinse erori admise la etapa judecării cauzei de către instanța de apel, urmează a fi precedate de o motivare corespunzătoare privind esența acestora și indicarea expresă a circumstanțelor cauzei cărora se circumscriu.

9. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurenți ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece decizia adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursurile ordinare declarate sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

10. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpata Maleatina Victoria și de către avocatul Eni Artiom în numele inculpatei Maleatina Victoria, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2017, în cauza penală privind-o pe **Maleatina Victoria XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **04 ianuarie 2018**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin